

บันทึก

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย (อำนาจนายกรัฐมนตรี
ในการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมชุดเดียวกันดำเนินการสอบสวน
ทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศซึ่งร่วมกระทำความผิดใน
เรื่องเดียวกัน)

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๗๐๒/๑๐๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องจากในขณะนี้ปรากฏว่า หลังจากที่ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนได้ความว่าเรื่องราวที่สอบสวนนั้นมีมูล ความผิดและประธานกรรมการ ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูก กล่าวหาดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา มีจำนวนหลายรายและหลายสังกัด หรือเป็นข้าราชการต่างประเทศกันหรือเป็น พนักงานของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งร่วมกระทำความผิดในเรื่องเดียวกัน ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา แต่ละคนเมื่อได้รับเรื่องแล้วต่างก็ตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยและมักจะปรากฏว่า ผู้ ถูกกล่าวหาที่ถูกสอบสวนโดยกรรมการต่างคณะกันจะได้รับโทษแตกต่างกัน ทั้งๆ ที่มีเหตุใน ลักษณะคดีและในข้อเท็จจริงเป็นอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่า ในกรณีเช่นนี้ถ้าหากได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยร่วมกันจะทำให้การพิจารณาโทษ เหมาะสมกับความผิดและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคน

ในการดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ดังกล่าวมีปัญหา กฎหมายที่จำเป็นต้องขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้ กล่าวคือ ใน กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหลายคน หลายสังกัด และอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการ ต่างกันหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยรัฐวิสาหกิจ เช่น ข้าราชการพล เรือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้าราชการอัยการตาม

^๑ มาตรา ๑๙ เมื่อการสอบสวนได้ความว่า เรื่องราวที่สอบสวนนั้นมีมูลความผิดให้ประธาน กรรมการส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สอบสวนเสร็จ แล้วให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ

หากกรณีเป็นความผิดทางอาญาด้วยก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนภายในกำหนดเวลาตาม วรรคหนึ่งด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้อง ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

เมื่อพนักงานสอบสวนตามวรรคสอง หรือเมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาตาม วรรคสามได้ดำเนินการไปประการใดแล้ว ให้แจ้งให้ประธานกรรมการทราบ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ข้าราชการทหารตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ ข้าราชการรัฐสภาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ และพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยองค์การของรัฐได้ร่วมกระทำความผิดในเรื่องเดียวกันในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

๑. กรณีข้าราชการที่ร่วมกระทำผิดอยู่ภายใต้อำนาจของคณะกรรมการข้าราชการต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) คณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.) คณะกรรมการอัยการ (กอ.) คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) ฯลฯ

๒. กรณีข้าราชการที่ร่วมกระทำผิดนอกจากจะเข้าลักษณะตาม ๑ แล้ว ยังอยู่ภายใต้กฎหมายที่มีการลงโทษทางวินัยแตกต่างกัน เช่น ข้าราชการทหาร หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมีโทษทางวินัยแตกต่างจากข้าราชการพลเรือน

๓. กรณีพนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับวินัยของตนเองอยู่แล้วกระทำผิดร่วมกันกับข้าราชการพลเรือน

สำนักงาน ป.ป.ป. จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลจะอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๙ แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมชุดเดียวกันดำเนินการสอบสวนทางวินัยในเรื่องนี้จะสามารถกระทำได้หรือไม่ เพียงใด หากกฎหมายดังกล่าวมิได้ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีดำเนินการในเรื่องนี้ จะสามารถดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายใดบ้างหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวและได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ป.ป.ป.) แล้ว มีความเห็นว่า เมื่อได้พิจารณาความในข้อ ๙^๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่

^๒ ข้อ ๙ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจดังนี้

(๑) กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อการนี้จะสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่น ชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีก็ได้ และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการของกระทรวงหนึ่งหรือหลายกระทรวง

(๓) บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม

(๔) สั่งให้ข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หนึ่ง มาสำรองราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี โดยจะให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิม ให้ได้รับเงินเดือนในสำนักนายกรัฐมนตรีในชั้น อันดับ และขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ แล้วเห็นได้ว่า กรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาตามข้อหารือในเรื่องนี้คงมีเพียงแต่กรณีที่บัญญัติไว้ในข้อ ๙ (๑) (๓) (๖) และ (๘) ซึ่งกำหนดให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดส่วนราชการทุกแห่ง โดยมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ ได้ รวมทั้งมีอำนาจดำเนินการอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบายได้ด้วย กรณีจึงเป็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาว่า นายกรัฐมนตรีจะอาศัยบทบัญญัติของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ดังกล่าวนั้น แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมชุดเดียวกันเพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งร่วมกระทำความผิดในเรื่องเดียวกัน หากแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านั้นอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการต่างประเทศกัน หรือบางคนเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ เช่นนี้ จะกระทำได้หรือไม่

ในปัญหาดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เห็นว่า แม้ว่าบทบัญญัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นบทกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อให้อำนาจแก่นายกรัฐมนตรีเป็นการทั่วไปในการบริหารราชการแผ่นดินก็ตาม แต่การใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าวย่อมต้องเข้าใจว่า จะต้องไม่ขัดแย้งต่ออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่บัญญัติขึ้นไว้โดยเฉพาะให้เป็นของส่วนราชการหรือของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย ซึ่งสำหรับการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดทางวินัยนั้น เมื่อได้พิจารณาบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏโดยชัดแจ้งว่า กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการแต่ละประเภทและข้อบังคับของรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งได้มีการบัญญัติหรือกำหนดวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดไว้โดยเฉพาะแล้วว่าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนอย่างไร ฉะนั้น หากนายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจทั่วไปในทางบริหารตามข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นอีก ย่อมเป็นการใช้อำนาจที่ขัดแย้งต่อบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะดังกล่าว และเป็นการดำเนินการที่มีผลกระทบกระเทือนต่ออำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำความผิดที่จะปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่กำหนดขึ้นไว้โดยตรง เมื่อเป็นเช่นนั้น นายกรัฐมนตรีจึงไม่มีอำนาจกระทำการเช่นนั้นได้

(๕) แต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หนึ่ง ไปดำรง ในกรณีเช่นนี้ให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งมีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งตนมาดำรงตำแหน่งนั้นทุกประการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

(๖) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษา หรือคณะที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี หรือเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ และกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

(๗) แต่งตั้งข้าราชการการเมืองให้ปฏิบัติราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

(๘) ดำเนินการอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบาย

สำหรับกรณีที่ได้อธิบายมาแล้วว่า หากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ๒มิได้ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร่วมชุดเดียวกันได้แล้ว จะสามารถดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายใดบ้างหรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) เห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้นเป็นกระบวนการตามกฎหมายที่จัดให้มีขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ได้เกิดความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองโดยได้รับความเป็นธรรม ทั้งนี้ โดยมีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเป็นผู้มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการรักษาวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐภายใต้ระบบบริหารงานบุคคลที่กฎหมายแต่ละฉบับกำหนดขึ้น ส่วนกรณีของพนักงานของรัฐวิสาหกิจก็มีข้อบังคับของรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งกำหนดขึ้นโดยเฉพาะซึ่งพนักงาน ๆ ได้ตกลงยอมรับให้มีการปฏิบัติเช่นนั้น ฉะนั้น โดยปกติแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับใด หากได้กระทำความผิดขึ้นย่อมต้องได้รับการสอบสวนจากหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นหลัก เว้นแต่จะมีบทกฎหมายบัญญัติโดยเฉพาะว่า กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเภทรวมกระทำความผิดในเรื่องเดียวกันให้มีคณะกรรมการกลางพิจารณาสอบสวนทางวินัยร่วมกัน ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีบทกฎหมายใดที่จะให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร่วมชุดเดียวกันเพื่อพิจารณากรณีเช่นนั้นได้แต่อย่างใด กรณีการดำเนินการตามหลักการที่สำนักงาน ป.ป.ป. หรือจึงไม่อาจกระทำได้

อนึ่ง แม้ว่าจะมีบทกฎหมายบางฉบับให้อำนาจนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นได้โดยตรง ดังเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๖^๓ แห่ง

^๓ มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในทุกกระทรวงทบวงกรม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๗ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคสอง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๗ ได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองจะนำสำนวนการสอบสวนนั้นมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสองแล้วก็ได้แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างระดับกันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ที่มีอำนาจดำเนินการตามวรรคสอง สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งสูงกว่า เป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสองได้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และบทบัญญัตินี้ได้มีการนำไปใช้บังคับโดยอนุโลมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่น ๆ ด้วย เช่น ข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก็ตาม แต่อำนาจของนายกรัฐมนตรีตามบทบัญญัติดังกล่าวก็คงมีความหมายแต่เพียงว่าให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำความผิดตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นแต่ละกรณีไปมิใช่ว่าเมื่อมีกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายต่าง ๆ กระทำความผิดในเรื่องเดียวกันแล้ว นายกรัฐมนตรีจะสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการเพียงชุดเดียวดำเนินการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเภทรวมกันได้แต่อย่างใด เพราะถ้าหากถือว่าสามารถกระทำเช่นนั้นได้แล้วย่อมเล็งเห็นได้ว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการแยกประเภทของเจ้าหน้าที่ของรัฐออกต่างหากจากกันโดยมีระบบการบริหารงานเป็นเอกเทศโดยเฉพาะนั้น จะไม่สามารถบรรลุผลตามความมุ่งหมายได้โดยแน่แท้

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๒๙

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.